

BIBLIA KÉPEKBEN

ÓTESTAMENTUM

KAIN ÉS ÁBEL

A VIZÖZÖN

BÁBEL TORNYA

Ádám és Éva bukása után a bűn elterjed a földön. Ez nem is annyira tettekben, mint inkább belső magatartásban nyilvánul meg, amely bizalmatlanságon, lázadáson és Isten parancsolatainak megszegésén alapul. Emiatt az emberiségnek egyre súlyosabb csapásokat kell elszenvednie. Isten azonban soha nem hagyja el őket egészen és mindig megadja nekik a szabadulás lehetőségét.

DOKTRINÁLIS TARTALOM

2-6 kép: Kain és Ábel

7-17 kép: vizözön

18-19 kép: Noé és fiai

20 kép: Bábel tornya

Még mindig az emberiség történetének kezdeti szakaszában vagyunk, amelyet a sugalmazott szerző gazdag képzelettel mond el, ami megfelelt az akkori idők népe észjárásának.

Kain valóban földmives volt, Ábel pedig pásztor? Valószínűleg nem. Az író azt akarja tudomásunkra hozni, hogy Ábel istenfélő volt, Kain azonban nem. Ezt az áldozatok bemutatása során érzékelteti: Ábelét elfogadja Isten, Kainét nem.

Lám a bűn lesben áll az ajtód előtt. Kainban feltámad az irigység, majd a gyűlölet, amely a gyilkossághoz vezet. Ilyen gyors a bűn utja. Ostromolja minden ember lelkének kapuját, ha valaki egy kicsit is kinyitja, hogy egy pillantást vessen a bűnre, az azonnal benyomul és olyan gyorsasággal elterjed, mint a gyomnövény a megműveletlen talajon. Elgondolható játszódni egy rossz gondolattal, mint Kain az irigységgel/ és íme a bűn már be is lépett.

Isten bünte és számadásra hívta Kaint, de nem tartott bűnbánatot. Isten mégis megjelöli homlokát, mintegy védelméül. Isten soha senkit nem hagy el. Amíg a vétkes él, mindig megvan a lehetősége, hogy megtérjen. Ehhez azonban az Ő segítségére van szükség. Az ember esendő, nem képes arra, hogy megőrizze magában a jót. Segítségére lesz-e Isten? Igen, Ő nem taszítja el egészen Kaint, de határozottan megköveteli, hogy bánja meg bűnét.

Az emberiség azonban egyre romlott. És akkor Isten megbánta, hogy embert alkotott.

Isten megbánta. Abban hosszú fejlődéstörténetben, amelynek az Újtestamentum a megkoronázása. Isten felfedi magát az emberek előtt. Megnyilvánulásai alkalmával elsősorban emberi alakban tűnt fel. Járt-kelt, haragudott, és aggódott, megbánást mutatott és szeretetet. Az emberi érzéseknek ilymódon való kimutatásával nem volt szándékában a mi színvonalunkra helyezni magát. Megnyilvánulásainak az az indítéka, hogy meg akarta mutatni magát, mint élő Istent, aki gondját viseli az embereknek és szereti azokat. Tevékeny lényként mutatta magát. Ilymódon kerülendő el a veszélyt, hogy elvont eszmének lássák csupán /Fritz Andress/

Az általános gonoszság közepette Isten talál egy igaz embert, Noét, aki megtudta őrizni igaz magatartását, Isten irányában. Hitt és bizott Istenben. Istennel járt - ABBéliában konkrét nyoma van bizalmának és engedelmisségének minden látszat ellenére hisz Isten szavában és megépíti a bárkát.

A bárkában az emberiségnek kicsiny maradéka menekült meg, nem azért, mert joga volt ehhez, mert Isten irgalmas, mentő tervében azt a feladatot szánta nekik, hogy ez a kis csoport új emberiség kezdete legyen.

Isten Noéval kötött szerződése /nem küldött többé vizözönt/ A világ jövőbeli megmaradásának biztos ígérete. A félkör alakú szivárvány azt jelképezi, hogy Isten félretette harci íjját. Isten elkötelezi magát, hogy szabad folyást enged a természet eseményeinek anélkül, hogy akadályt gördítene eléjük.

Mostantól kezdve az ember megszabadulásának útja lépcsőről lépcsőre egymást követő szerződésben, szövetségeken át vezet.

A vizözön története a következő igazságokat rejti:

1. Isten olyan hatalmas, és cselekvéseiben annyira szabad, hogy megsemmisíthet, ha akar egy olyan világot, amely nem gondol Vele.

2. Isten a vizözönnel büntetett, ez az idézet magától értetődő. A megkeményedett szívű, bűnbánat nélküli emberiségnek pusztulnia kellett.

3. Noé és ezzel az emberiség megmentése tisztán ajándék az Isten részéről.

4. A vizözöntől megmenekült emberiség csupán Isten nagylelkű türelme és kegyelme folytán él. Hogy mit érdemeltünk ezt a vizözön által tudjuk. Hogy mit ad nekünk Isten kegyelme, azt Noé megmentése mutatja meg.

5. A Noéval kötött szerződés fenntartja a világot, amelyet Isten egy napon megajándékoz a szabadulásával. Istennek a történelemben végigvitt tevékenysége által. Az Újszövetségben a Bárka az Egyházat jelenti, amely kegyelem által megszabadít minket az örök haláltól /lásd B 52 összefoglaló kisfilmben 11 kép./

Noénak nem minden fia marad igaz követője Istennek. A sugalmazott író Kánnak apjával szemben tanúsított tiszteletlen magatartásával adja ezt tudtunkra. Isten ehhez akkor szívesebben tekint az emberiség egy részére, Szemre és leszármazottaira. Jáfet és fiai is részesülhetnek a Szemnek juttatott áldásból. Később a terv körvonalai határozottan kibontakoznak. Sem ivadékaik közül Ábrahám és népe lesz a kiválasztott, a Föld minden népe áldott lesz Ábrahám leszármazottaiban.

A bűn azonban az emberiség romlására továbbterjed. A pogány Istenek számára emelt Babel tornya, amelyet az ember tevékenysége emelt magasra, az Isten ellen való lázadást, a teremtő Urtól való eltávolodást, valamint azt jelképezi, hogy az ember bizalmát a saját maga által alkotott istenekbe helyezte.

Függetlenségre törekvő, önmagába zárt világ az, amely makacsul saját erejével akar érvényesülni.

Isten a viszályt büntet, könnyen megteheti. A nyelvezavar hem akar magyarázatot adni különböző használt nyelvekre, ily módon kerül kifejezésre a meg nem értés, ebből eredően a háborúk, csapások stb./ amelyet a bűn, különösen a kevélység büne

okoz az emberiségnek, mint magának a bűnnek büntetésétől.

Íme az új vétkek arca

1. A szabadító Uristenben való hit és bizakodás elhagyása.
2. Az engedelmesség megtagadása a kizárólagos függetlenség eléréséért.
3. A hatalom áhitása, mely még az istenséget is maga alá a arja helyezni.
4. Megkísérelni olyan földi birodalom felépítését, amely nem függ a magasságoktól, saját erővel és saját törvénnyel jár.

Ezt teszi a mai világ is. Olyan emberek, mint amilyenek B ábelben éltek, ma is élnek körülöttünk mindenütt. Állandó veszélyben vagyunk, hogy közéjük keveredünk mi is.

Pedig az ember nagysága nem tőle magától származik, hanem Istentől. A bábéli meg nem értés következtében megosztott emberiség újra egyesül és újra megtanulja megérteni egymást a nyelvek különbsége ellenére a Pünkösdi szellemében /lásd a B 52 12 kép/ és amikor Isten megalapítja igazi országát, mely szin Isten által megváltott ember menedéke az nagyságának jelképe lesz az Egyházat, az emberek a Szentlélek által megértik egymást.

Alkalmazás életkor szerint

A gyermek vallásos nevelésében az a legnagyobb fontossággal, hogy milyen istenkép alakul ki benne. A gyermek átéli azt, amit az Ő isteneszménye sugalmaz neki. Az ifjú úgy él is, hogy Isten eszméje sugallja. Egy téves isteneszme eltorzítja a lelkiismeretet, hogy a gyermekben kiegyensúlyozott kép alakuljon ki Istenről, jól kell szemléltetnünk az igazságot következőkép:

Isten a legmagasabb, Isten nagy, köze van hozzánk.

/A két igazság ebben a kifejezésben foglaltatik: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben /Holländer/

Nyolc éves korig a gyermek nagyon kitárulkozó, főképp Isten fensége és Isten szentsége hat rá. Ugyanigy a dicséretet és hálát zengő imák. Az Istenképnek azonban nem szabad soha olyan rögeszmévé válnia, amely nyomasztólag hat. Különösképpen kilenc évtől felfelé, amikor az erkölcsi érzék ébredszik, a gyermeknek Isten részéről biztonságban kell tudnia magát. Legyen tehát gondunk rá, hogy úgy mutassuk be Őt, mint egy Atyát, aki szeret bennünket, Kain, a vizözön és Babel tornya történeténél inkább Isten jóságát hangsúlyozzuk, amellyel mindig kész szabadulást ajánlani fel az embernek, semmint a bünt és annak megérdemelt büntetését.

A gyermek ebben a korban jut el a csodálattól földi apja ereje és hatalma iránt, annak megértéséig, hogy apja szereti őt, így kell érezni égi Atyjával szemben is.

Óvakodjunk azonban az egyoldalúságtól. Egyetlen hitigazság nem hanyagolható el, Isten megjutalmazza őket és megbünteti a gonoszakat. Ítéleteiben azonban mindig ott van az igazságosság és irgalom is. A gyermek nem alakít ki Istenről hamis képet, ha világosan elmondjuk neki, hogy Isten haragszik ránk, ha rosszat cselekszünk és büntetése nem marad el. Ez nem tűnik furcsának a gyermek előtt és nem okoz félelmet. Földi apjával kapcsolatban ugyanezt tapasztalja, tehát kitűnő képet alkothat magának

Istenről, szeretve Őt és nagy bizalmat helyezve Belé /H olländer/

Ennek a filmnek a vetítése során ne felejtsük el, hogy gyermekek hajlamosak arra, hogy nagyon is élénken résztvegyenek mindabban, amit látnak. Ha gondosan megmagyarázzuk a történetben szereplő személyek benső magatartását, gyümölcsöztetve minden apró részleetet: Figyeltessük meg pl. a gyermekek jelenlétét jó pár képen /6,8,11,14, 16, 18, 19/ kis hallgatóink azonosulnak majd velük és átélik a jelenetet, amelyben ők viszik a főszerepet.

Serdülők és fiatalok esetében viszont sokféle témán el lehet időzni olyanokon, amelyek a bűnről, az isteni igazságszolgáltatásról szólnak. Ezeket nyomon követhetjük végig az egész Biblián.

Káin és Ábel: Zsidók 11 4. I.Ján 3 10 - 18

Az Istentől való eltávolodása: Máté 7, 16-20 Ap Csel 20 28-32

Zsid. 6 4-8, 1026 - 31, 12 16., 13 . 9.

A vizözön és a szabadulást jelentő szivárvány történetét széles körben mondják el, mivel később ez lesz a megszabadító Egyház jelképe.

El lehet olvasni a 92. zsoltárt: Isten hatalma és dicsősége

Moé az Újtestamentumban: Máté 24, 37 Zsid 11, 7 I Pét 3 20 II Pét 2 4-5

Isten fenntartja a világot Apcsel 17 24-25 Fil 2 13 Kol 1 13-16 Zsid 1, 3

-Az emberiség megmentése Isten irgalmából adódik Luk 1 45 - 55 Magnificat /Az Atyák

/Az Atyák Máriát is így nevezték: a menekülés ijja /Róm 3 22-28 9 16 I Kor

3 9 Fil 1 6 /

Káin tiszteletlen viselkedése apjával szemben az Istennel való lázadást jelképezi.

A szülőknek, akik Isten képviselői tisztelettel tartozunk, része ez annak a tiszteletnek, amellyel magának Istennek tartozunk. Máté 10 37 15 1-7 Kol 3 20 I Tim 5 4 II Tim 3 1-3/

Bábel tornya című részben mutassunk rá arra, hogy napjaink istentelen világát ugyanez a szellem hatja át.

11. Zsoltár: az igaz bizalma - a hazug világ ellen

Bábel, mint A_z istentelen világ jelképe Jel 14 8 16-19 17 1-18 18-24.

Jeruzsálem, mint Isten városának jelképe Jel 21.

Az emberek a Szentlélekben megértik egymást: Jel 2 1-13

ÓTESTAMENTUM

2 Káin és Ábel - a vizözön- Bábel tornya

2 Kain és Ábel áldozatot ajánl fel.

Ásámnak és Évának több fia és leánya volt. Ezek között volt Kain és Ábel. Ábel juhásztor lett, Kain pedig földmives. Bizonyos idő elteltével az történt, hogy Kain a föld terméséből áldozatot mutatott be az Urnak. Ábel is áldozatot mutatott be nyájából. Az Ur kegyesen tekintett Ábelre és áldozatára, Kainra és áldozatára azonban nem tekintett.

Ezért Kain nagyon haragos lett és lehorgasztotta fejét. Az Ur szólt Kainhoz:

Miért vagy haragos és miért horgasztod le fejed?

Ha helyesen teszel, miért nem emeled fel a fejed? De ha nem cselekszel helyesen, nem bűn van-e az ajtó előtt, de neked uralkodnod kell rajta.

Isten továbbra is tevéeknykedik az emberiség története folyamán, de nem beszél többé úgy az emberekhez, ahogy Ádámhoz és Évához tette a bűnbeesés előtt. Ezért Isten nem teljesen emberi alakban jelenik meg a filmen: egy fénysugár, egy kéz, vagy egy ébi jel képviseli őt. Ezen a képen határozottan szétválik az ábrázolásmód, egyik világos és derűs, másik sötét és komor, amelyet Kain ferde tekintete még komorabbá tesz. Világosan megkülönböztethető a két férfi magatartása. Ábel áldozata fényes a lángoszlopként száll a magasba és ott összefonódik az isteni fénnel Kainé ellenben fekete füst gyanánt visszahull a földre.

3 Kain megöli testvérét Ábelt.

Kain közben így szólt testvéréhez, Ábelhez: Menjünk a mezőre! Amikor pedig a mezőn voltak, Kain rátámadt testvére, Ábelre, és agyonütötte.

A természet szomorú és sötét a képen a színek komorak, lilásba játszó, a küszöbön álló tragédiát jósolják. Eltévedt bárányok rémülten ugrálnak körülöttük, mintha borzalommal töltene el őket az embertelen gyilkosság.

4 Isten megátkozza Kaint.

Ekkor az Ur megkérdezte Kaint: Hol van testvéred, Ábel? Ő így válaszolt: Nem tudom. Talán őrzője vagyok öcsémnek? Erre Isten azt mondta: Mit tettél? Vedd tudomásul, hogy öcséd vére felkiált hozzám a földről. Ezért átkozott leszel, bujdosni fogsz a földön, amely beitta testvérek vérére. Ha műveled a földet, nem ad neked termést, hontalan és bujdosó leszel a földön.

Isten megengedte a rosszat, de a Kainnal való drámai párbeszédben bíróként lép fel, miközben az áldozat még a fűben fekszik és világosan látszanak a duizkodás nyomai, a vér, a szakadt ruhák, az elejtett husáng, a buzogány.

5. Isten bélyeget üt Kain homlokára.

Kain így szólt az Urhoz: Tul nagy a büntetésem ahhoz, hogy el tudjam viselni. El kell rejtőznöm előled, s bárki, aki rám talál megölhet. Az Ur ezt válaszolta: Semmi esetre. Aki Kaint megöli, annak hétszeresen kell lakolnia. Isten jelet tett Kainra, hogy senki, aki találkozik vele, meg ne ölje.

Váratlan fordulat: Isten megjelöli Kain homlokát, szinte védelméül esetleges jogtalan bosszu ellen. A megbélyegzett arcon és kezein meglepetéssel vegyes kétségbeesést szemléljük.

6. Kain bujdosása.

Kain elbujdosott Isten színe előtt, és Noé földjének Édentől keletre telepedett le. Kainnak fia született, akit Hénóchnak neveztek.

Kainnak meneküldie kell egy komor világba, de övéinek is el kell viselniük a büntetést, de Isten nem taszította el magától teljesen. Néhány reménysugár világítja meg a borongós tájat.

7. Isten elhatározza, hogy elpusztítja az emberiséget és megparancsolja Noénak, hogy építsen bárkát.

Amikor az Ur látta, hogy nagy az emberek gonoszsága földön és szívük állandóan rosszra irányul, megbánta az ur, hogy embert teremtett a földön és bánkódott szívében.

Ezt mondta az Ur: eltörlöm a föld színéről az embert, akit a földön teremtettem.

Noé azonban kegyelmet talált az Ur szemében, mert Noé igaz ember volt. Isten színe előtt járt. Isten így szólt Noéhoz: Építs magadnak fenyőfából a nádfonatból, kívül belül kend be szurokkal. Csinálj a bárka fölé tetőt. Az ajtót helyezd felülre, a bárka oldalára és csinálj alsó, középső, és felső emeletet. Ugyanis vizözönt bocsátok a földre, hogy eltörljek minden testet, amely az ég alatt látszik, El fog pusztulni minden, ami a földön van, Veled azonban szövetséget kötök. Te beszállsz a bárkába, te és veled együtt fiaid és fiaid feleségei. Minden élőlényből, minden testből vigyél kettőt a bárkába, hogy veled együtt életben maradjanak. Vigyél magaddal mindenféle ételt is, hogy neked és nekik eledelül szolgáljon.

A megromlott emberiség kicsapongásokban, bálványimádásban tobzódik. Ebben a sötét világban azonban egy férfi akad, aki fordul el az igazi Istentől rávetődő és megvilágító, fénylő sugarak elől, aki állhatatosan megőrzi Istentől való függését és bizalma van Benne: az pedig Noé.

8 Noé megépíti a bárkát

És Noé úgy tett, ahogy Isten megparancsolta.

Fenyővából bárkát épített. Kis szobákra osztotta és kívül, belül bekente szurokkal. A tetőre ablakot csinált, a bárka oldalára pedig ajtót. A bárkán három emelet volt, alsó, közép és felső emelet.

9. Noé bűnbánatra buzdítja az embereket.

És miközben Noé fiaival a bárkát építette, az emberek kigunyolták és kinevették-öt. És amikor bűnbánatra buzdította őket, nem hallgatták meg és nem az igaz Istent imádták, hanem saját kezük által készített bálványok felé fordultak és azokat imádták.

Noé Istenbe vetett bizalma kemény próbát állt ki, már-már úgy tűnik, hogy a többi ember föléje kerekedik, de Noé gunyolódásaik ellenére hű marad az Istenhez. A matasba tartott jobbkép hüvelykujja fölfelé mutat, mintha így jelezné Noé bizalmát Istenben.

10. Az állatok a bárkába lépnek.

Az Ur így szólt Noéhoz: Szállj be egész családdal a bárkába: Minden tiszta állatból vigyél hetet-hetet, himet és nőtényt, a tisztátalanokból kettőt, himet és nőtényt. Mert még hét nap és akkor negyven nap és negyven éjjel esőt bocsátok a földre, és eltörlök a föld színéről minden lényt, amit alkottam. Noé úgy tett, ahogy az Ur megparancsolta neki. Az Ur bezárta mögötte az ajtót.

A jelenet, amelyben a madarak és állatok belépnek a bárkába, kiinduló pontként szolgálhat Isten jóságának eicséretéhez: bemcsak a nyolc igaznak talált embert menti meg, hanem az állatvilág képviselőit is.

11. A vizözön rágót a földre.

Ezután negyven napig ömlött az eső a földre, a víz megdagadt és felemelte a bárkát, úgy, hogy föld felett uszott. Az ár elhatalmasodott és erősen megduzzadt a föld felett, a bárka azonban a vizen uszott. A víz még magasabb lett a földön, annyi ra, hogy az ég alatt minden magas hegyet elborított. Tizenöt könyöknyivel multa felül a víz őket.

12. Az uszó bá ka.

Igy minden élőlény elpusztult, amely a földön mozgott, madarak, házi állatok, vadállatok, mindenféle földi csuszómászó és minden ember. Csak Noé maradt meg és ami vele volta bárkában.

Meg kell figyeltetni a gyermekekkel, milyen fényes a bárka, a viharos ár közepette. Kiemelendő az is, hogy az a bárka az Egyház szimboluma lehet.

13. A bárka sértetlen marad nagy vizözönben.

A víz szőzötven napig áztatta a földet. Ekkor Isten megemlékezett Noéről és minden állatról, ami vele volt a bárkában. Isten szelet támasztott a föld felett, mire a víz apadni látszott. A hetedik hónapban megállt az Ararát hegyén.

Negyven nap elteltével Noé kinyitotta a bárka ablakát, s kiengedett egy hollót. Az ide-oda röpdösött, és nem tért vissza. A nap fénye új világot ragyog be, amelyet a víz, mintha alaposan lemosott volna, ahogyan ez a hegyoldalakon látszik.

14. A galamb visszatér olajággal a csőrében.

Azután kiengedett egy galambot, de a galamb nem talált helyet lába számára, ezért visszatért a bárkába. Még várt további hat napot, de újra kiengedett egy galambot. A galamb este visszatért hozzá és íme, friss olajágot tartott a csőrében. Ebből megtudta Noé, hogy a víz eltűnt a földről. Újabb hat napig várt és ismét kiengedett egy galambot, de ez már nem tért vissza hozzá. Noé kinézett, s íme a föld felszíne szikkadt volt.

Említsük meg gyermekeknek, hogy a galamb az olajággal a béke szimboluma lett, és hogy ez a szimbolum az egész világon elterjedt.

15. Az állatok kiszállnak a bárkából.

Ekkor Isten szólt Noéhez: Szálljatok ki a bárkából, szóródjatok szét a földön. Legyetek termékenyek és szaporodjatok. Ekkor minden állat elhagyta a bárkát.

Új, boldog élet rajzik ki a bárkából, szinte a teremtés megújulása. Úgy tűnik, ember és állat örvend az Istennel való barátság és szövetség ujrakezdésének.

16. Noé egész családjával kiszáll a bárkából.

Ekkor Noé kiszállt a bárkából övéivel együtt, áldva és dicsőítve az Urat.

17. Noé áldozatot mutat be Istennek.

Noé oltárt épített az Urnak. Azután fogott minden tiszta állatból és égő áldozatot mutatott be az oltárán. Amikor az Ur megérezte a jó illatot, így szólt magában. Az ember miatt nem átkozom meg többé a földet. HISZEN AZ EMBERI SZIV VÁGYA IFJU

KORÁTÓL KEZDVE HAJLIK A ROSSZRA. Nem törölök el még egy szer minden élőlényt, ahogyan megtettem. MOSTANTÓL FOGVA AMID A FÖLD ÁLL, NEM SZÜNIK MEG A VETÉS ÉS AZ ARATÁS, A HIDEG ÉS A MELEG, A NYÁR ÉS A TÉL, A NAPPAL ÉS AZ ÉJSZAKA.

Isten megáldotta Noét fiaival együtt és így szólt hozzájuk: Nézzétek, szövetséget kötök veletek, és utódaitokkal és minden élőlényvel, amely veletek van, a madarakkal a föld minden állatával, többé nem törölök el minden élőlényt a földről vízzel és nem jön olyan áradat, amely elpusztítja a földet. Szivárványt helyezek a felhőkbe, ez legyen a szövetség jele köztem és a föld között. Ha összegyűjtöm a föld felett a felhőket és a szivárvány megjelenik a felhőkön, akkor megemlékezem szövetségemről /Gen 3 és 9/ 2 Az oltár körül egybegyűlt, megújult emberiségre vár azonban az, hogy minden teremtmény nevében kifejezze háláját és hogy elfogadja az Urral való szövetséget. Megfigyeltetni a gyermekkel, hogyan lett a szivárvány ennek a szövetségnek a jele.

18. Kám vétkezik apja ellen.

Noé fiai, akik kijöttek a bárkából, Szem, Kám, és Jáfet voltak. Kám Kánaán atyja.

Noé, aki földmives volt, szőlőt kezdett telepíteni. Amikor bort ivott, megrészedett és meztelenül feküdt sátrában. Kám meglátta ezt és elmondta két testvérének. Akkor Szem és Jáfet fogták a felöltőt és háttal bementek és betakarták atyjuk meztelenségét. Figyeltessük meg, hogy a bűn, hasonlóan a bogáncs erőszakosságához Kám tisztetlen viselkedésével hogyan tér vissza a földre. Azt is figyeljük meg, hogy ebben a drámai jelenetben milyen jól kifejezi a festő az emberek lelkiállapotát.

19. Noé átkot és áldást szór fiainak.

Amikor Noé felébredt részegségéből és megtudta, mit tett vele legkisebb fia, így szólt: Legyen átok Kánaánon, legyen a legkisebb szolga testvérei között. Aztán ezt mondta: Áldott legyen az Ur, Szem Istene és Kánaán legyen a szolgája. Isten adjon tág teret Jáfetnek, lakják Szem sátraiban és Kánaán legyen a szolgája. /Gen 9/

20. Isten büntetésből összezavarja az emberek nyelvét.

Az egész földnek ugyanez volt a nyelve és ugyanazok voltak a szavai. Amikor Keletről elindultak, Sineár földjén találtak egy nagy síkságot és ott letelepedtek. Így szóltak egymáshoz: Rajta, építsünk várost és tornyot, amelynek teteje az égig ér. Szerezzünk nevet magunknak és ne szóródjunk szét a földön. Téglát égettek és elkezdték építeni a várost és a tornyot.

Akkor az Ur leszállt és így szólt: Összezavarjuk nyelvüket, hogy senki ne értse a másik nyelvét. Az Ur tehát szétszórta őket, onnét az egész földön és a bba kellett hagyniuk a város építését. Ezért nevezik Bábelnek, mivel az Ur ott zavarja össze az egész föld nyelvét és onnét szórta szét őket az Ur az egész földön /Gen 11./

A bűn újra továbbterjed a kevélységgel, B ábel tornya felépítésével. Ez a világ ismét messze van Istentől, tragikus vörös háttér háborút, vérontást jövendő.